

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Tranvaiu electric în Sibiiu.

Calea ferată, vaporul cu abor, telegrafii, telefonul, tranvaiul electric, și alte invențiuni ale timpului modern nu-s altceva decât mijloace de comunicațiune, de cari oamenii cu predilecțiune se folosesc pentru-că cât se poate mai îngrabă se încelue unul pe altul.

Sibiiul în comunicațiunea sa internă s'a folosit până azi de tranvaiuri cu cai din Bungard.

Caii din Bungard au buna însușire, că nu se sperie, cu picioarele dinnainte și dinapoi pășesc d'odată în direcțiune contrară, așa încât când oare-cine pleacă d'acasă cu-n tranvaiu din Bungard, n'are lipsă să se mai și întoarcă. Mai au caii din Bungard și avantagiul, că proprietariul când îi vinde, de regulă-și reservează dreptul la pelea lor pentru sine.

În zilele trecute reprezentanța Sibiiului a hotărât înființarea unui tranvaiu electric pe acțiuni pentru comunicațiunea între spinarea Cănelui și Dumbravă, unde s'a proiectat localisarea cintirimului central, și unde dividendă acționarilor tranvaiului electric se va îngropa.

Trassarea liniei tranvaiului electric s'a primit amăsurat propunerii baronului Bedeus. Tranvaiul electric

va trece adecă ieșind din cetate prelângă scalda din țigănia dela poarta Cisnădii, și va continua în linii diagonale atingând așa-numita „Stea“ până la cintirimul central din Dumbravă.

Maioritatea reprezentanței Sibiiului a primit proiectul de trassare propus de baronul Bedeus din motive de rentabilitate. Aceste motive sunt următoarele:

1. Ori-care mort mai întâiu se scaldă, apoi se duce și se îngroapă în cintirimul central.

2. Țigănimea din poarta Cisnădii își va putea aduce Mercurea și Sâmbăta uscături din Dumbravă cu tranvaiul electric, și va contribui la rentabilitatea întreprinderii.

3. Pensioniștii și popii militari, cari își fac preumblările lor cătră Dumbravă înainte de prânz, pentru-ca după prânz se nu mai avă de lucru, se vor putea întoarce punct 12 oare la vălău.

4. Tranvaiul electric, ajungând prelângă livadia lui Rochus drumul țerii, ușor se poate lega cu tranvaiul electric, ce baronul Bedeus încă când era protopretor în Nocrichiu l'a proiectat pe Valea Hârtibaciului până la Agnita, unde peile de cal au mare căutare.

5. Tranvaiul electric al Sibiiului, legat odată cu tranvaiul electric proiectat de baronul Bedeus pe Valea Hârtibaciului, numai are lipsă de puterea electrică a întreprinderii electrice Sadu et Sibiiu. Precum toată lumea știe, pe Valea Hârtibaciului sunt cele mai multe broaște. Broaștele, după cum învață vestitul Galvani, conțin multă electricitate. Concentrată electricitatea tuturor broaștelor din Valea Hârtibaciului întru-n accumulator se poate produce o putere electro-dinamică mult mai mare, și mult mai ieftină, decât ceea ce se produce în Sadu.

Când însă puterea electrică produsă din broaștele de pe Valea Hârtibaciului n'ar fi suficientă, ușor s'ar putea concentra întru-n accumulator prostia Agnitenilor,

cari au zidit calea ferată până la Sigisoare cu aceea a Nocrichenilor, cari voesc a continua acea cale ferată până la Sibiiu, și atare concentrare de prostie sapientă et circumspectă, ar produce o mai mare putere dinamică decât se recere la comunicațiunea tuturor căilor ferate din Transilvania.

Et quod erat demonstrandum: Eu mă prind pe toată averea lui Rothschild, că acționarii tranvaiului electric din Sibiiu deja la primul bilanț anual, împărțind dividendele, vor cânta sub conducerea capelmaisterului baron Bedeus: Ach du lieber Augustin etc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ioan V. Barcian.

Controlata-i fărădelegile contimporanilor tei
fără cruțare.

Controlata-i până la nemurire pe Mangra
în chestiunea destituirei lui Diamandi din postul
de catichet. — Ce păcat c'ai părăsit Controla
înainte d'a controla pe Diamandi față de cre-
ditorii sei, și-n special față de G. V. din Buda-
peșta!

Fie-ți memoria necontrolată!

Calicul.

Genesa mesei studenților din Sibiiu.*)

Motto: Dacă voiți auzi, că careva din dumneavoastră cetește Calicul, *Eu* pe acela-l eliminez dela masa studenților.

Cocoana Cosma.

Metropolitul de tristă memorie „Miron“ — așa se povestește — își spârgea mult camilavca cu înființarea unei mese pentru studentele din Sibiiu. A și hrănit el multe fete de școală prin grădinile arhiepiscopiei din Schewis-Gasse, dar la realizarea atărei instituțiuni filantropice n'a ajuns.

Nu cunosc motivul, din care lui Miron nu i-a succedat întruparea măreței sale idei.

Unii țin de motiv etatea înaintată alui Miron pe timpul nașterii măreței idei, alții zic, că pentru atare întreprindere i-ar fi lipsit fondul rudolfîn, și la dispozițiune-i sta singur fondul lui: „Nahintolove“.

Mai norocoasă în întreprinderi de analogă natură filantropică s'a arătat nepoatăsa, așa polecita cocoana Cosma.

Jupâneasa Cosma știind că Albina are bani, „par ordre de mufti“ a dat bărbatuso strajnica poruncă, să-i exopereze dela direcțiunea Albinei anual suma de 6000 coroane pentru susținerea unei mese de 50 studenți.

— Asta nu se poate, a răspuns Cosma cu voce puțin sonoră, și i-a zis: Statutele Albinei nu prevăd nici o masă, la care mănâncă studenți, și tu uitându-te la ei înghiți gol.

*) Cer seusa cetitorilor mei pentru-că, silit de obrăznicia Maiestății Sale „Jupâneasa Cosma“, a cărei gură, precum „Motto“ de mai sus dovedește, e mai nespălată decât fustele ce le poartă, scriu aceste șire în formă des țesută, și de aceea greu de înțeles pentru cercurile îndepărtate de Sibiiu. Succesiv, și cu mai mult haz, voi îngriji de esplicări detaiate.

Alteam nici nu-i consult să tai coada cânelui d'odată. Tăierea coadei cânelui în rate — așa se zice — micsorează durerea la câni cât și la cățele.

— Schimbă statutele!

— Statutele Albinei numai adunarea generală le poate schimba!

— Dar tu slabule, decând ești director la Albina, nici batăr până la atâta n'ai avansat, ca să fi adunare generală? — Sictir!

— Adunarea generală a Albinei se constituie din acționari. Acționarii adunați în ședința generală sunt supremul for în afacerile Albinei, nu eu!

— Mofturi! — Mă, ști tu ce ești la Albina? — Tu ești director executiv. Acționarii își trimit plenipotințele pentru adunările generale în bianco la direcțiune. Direcțiunea decretează azi la propunerea ta tot ce tu vrei, și tot ce eu îți poruncesc. Nu ești tu prin urmare supremul for decisiv și executiv al Albinei?! — Sictir nemernicule!

Mă, tu decând ești, popular n'ai fost! Eu vreau să te fac popular!

— Cum?

— Mă aluat nedospit de crâșnic! Tu ești director executiv al Albinei, și nu înțelegi încă mărețul meu plan? Rușine să-ți fie! Un local, în care eu pot hrăni 50 de studenți, mi-a zidit direcțiunea Albinei, fără se știe pe ce scop îl zidește. Văzi tu numai și-mi storce dela direcțiunea Albinei pe fie-care an 6000 de coroane, și mi le pune mii la dispozițiune, apoi lasă pe mine să te fac popular, de pe unde te vei arăta, o să-ți pocnească urechile de „să trăească“!

— Nu te înțeleg!

— Nu mă înțelegi, că ești șap bătut la cap! — Mă având eu toate câte ți le-am spus la dispozițiune, tu ca director executiv, dictator al direcțiunii Albinei, eșcrii concurs pentru 50 de tineri la masa studenților. În urma concursului sute de studenți ți se vor presenta. Tu alegi 50 din cei mai frumoși, și mii dai mie spre

hrană, și dresură. Eu în 10 ani îți scot dela masa studenților câteva sute de apostoli, cari în toată lumea mă vor lăuda și preamări. Toată lumea va cânta: Mărire ție Mărie!

Ear tu ca bărbatul meu vei deveni ceea-ce decând ești n'ai fost, cel mai popular bărbat al celei mai populare femei ce există pe întreg rotogolul pământului din strada măcelarilor pân' pe spinarea cânelui.

— Eu nici asta n'o înțeleg!

— Kruzifixlaudonsakramentdonnerwetterübereinander
— mai înțeles?

— Nó nó, mai încet, că oamenii te aud până-n ulița cățelei din Mediaș!

— Eu mai încet? — Aci cocoana se înverzește ca o șopârlă, cade-n histericele, și dă din mâni și din picioare ca măestrela când joacă bătuta, pânăcând bărbatuso, pentru liniștea casii, îi promite tot ce ea a cerut.

După această călcătură, Cosma concheamă direcțiunea Albinei la ședință, propune înființarea mesei studenților, și subvenționarea ei cu 6000 din averea acționarilor.

Direcțiunea primește.

Bine'nțeles, pentru propunerea făcută, Cosma nu s'a folosit de motivele nevestei sale. Din cuvintele adaoase însă, că reuniunea femeilor române din Sibiiu, sub conducerea nevestei sale, e gata a lua asupra sa sarcina conducerei mesei studenților, unii membrii ai direcțiunei dedați a se uita în cărțile lui Cosma, deloc au înțeles unde se bate, și unde are să crepe.

Durere însă, sunt și cai, în acărora se-a înzădar bați, că tot nu te-nțeleg!

După-ce consiliul de administrațiune al Albinei, în ședință conchiemată ad hoc, per maiora a votizat cvota anuală de 6000 coroane din averea acționarilor pentru susținerea mesei studenților din Sibiiu, Partenie Cosma

stante sesiune a comunicat, că Maiestatea Sa Maria Cosma, președinta reuniunii femeilor a destinat conducerea mesei studenților prin membrele numitei reuniuni, cari totodată's dame de onoare la curtea Maiestății Sale.

Comunicațiunea asta, de care toate curțile domniitoare din Europa cu deosebită plăcere au luat notiță, s'a eternizat în procesul verbal al direcțiunii Albinei, și, dacă memoria nu mă înceală, și-n monitoriul deficitelor tipografiei archidiececane, în Telegraful Miron-Românul.

Cvota de 6000 coroane s'a asămnat la cassa Albinei. Cincizeci de studenți s'au ales pe sprânceană pentru consum. Oale, crățiți, tigăi, căldări etc. îmbulzite la acțiune filantropică prin căldura produsă de lemne d'ale Albinei, se întreceau în vomarea aborilor de preamărire a Maiestății Sale Maria Cosma cătră ceriuri.

La oarele 11 și jumătate ale unei anumite zile, vicepreședinta reuniunii femeilor române din Sibiiu cu încă o damă de onoare urmând poruncei prea înalte s'au prezentat la audiență în reședința vălăului mesei studenților. Maiestatea Sa Maria Cosma le-a primit preagrațios, le-a prezentat aborii de preamărire, ce fumegau din oale, crățiți, tigăi și căldări dearëndul, apoi s'a întreținut cu damele de onoare cam o jumătate de oară tractând chestiuni dinastice în materie de fleacuri sociale din localitate.

La oarele 12 venind cei 50 studenți cu 50 fălci în ceriu și alte 50 la pământ, damele de onoare sub conducerea Maiestății Sale i-au luat în revistă, s'au delectat de mirosul tineretelor, apoi au dispus împărțirea mâncării.

După mâncare studenții sculându-se cu burta tanana dela masă au defilat dinaintea Maiestății Sale și a damelor de onoare, apoi s'au depărtat.

Maiestatea Sa îndată după depărtarea studenților a demisionat preagrațios damele de onoare, și prima co-

medie s'a finit, pentru-că mâne, în prezența altor două dame de onoare de nou se se înceneze, și poimâne se se continue zece luni necontentit.

Est mod Maiestatea Sa cocoana Maria Cosma și-a format din masa studenților un birou de informațiuni în materie de fleacuri locale și externe pe spesele Albinei. Și care damă de onoare venind la rënd știa mai multe și mai interesante minciuni comunică, dacă avea darul de predare și era dibace ale îmbodobi cu flori de preamărire la adresa Maiestății Sale, aceea și fără rënd ajungea la rënd.

Odată-n fie-care an studenții, contra ordinii statutare, se împărășesc și c'o cină bogată în bucate de deosebită preamărire a Maiestății Sale. Asta în ajunul Crăciunului. Atunci bucatele se pregătesc cu multă îngrijire în massă mai mare. Să servește și vin antistatutar.

La cina asta, aranjată anume pentru preamărirea Maiestății Sale, se învită un preot local de rang superior, care deslegând masa în cuvinte alese zice „tatăl nostru“, și-n cuvinte de regulă nu destul alese îngână meritele Maiestatei Sale a patronesei mesei studenților.

Să învită de regulă ș'un raportor ziaristic pentru Telegraful Roman.*) Acesta se tractează cu deosebită atențiune în numele marei Sărbări a nașterii Mântuitorului, cu îndatorirea naturală, ca în proximal număr al ziarului, ajutat de vântul fabricii opiniunii publice să trîmbeze neperitoarele merite ale Maiestății Sale în întregă lumea lesne credincioasă.

Coconul Cosma în acea seară recrutează din membrii casinei române învecinate cu localul mesei studenților pe câți numai poate, și-i duce cu sine la festivitate, ca din intuițiune proprie se se convingă despre jertfele, ce nevastăsa le aduce pentru neam și națiune.

*) Au fost și cei dela Tribuna.

Acești chiețați în chip de decorațiune acolo, unde decorul cu desevêrșire lipsește, încă gustă din masa întinsă.

La masă se țin și toaste pentru Albina la adresa Maiestății Sale, și a celor ce-i mănâncă mierea, și laudă pe Dumnezeu, că au ajuns la rangul de trântori.

În fine, fiin-că în această lume tot începutul prost se sfêrșește cu blam, festivitaea își dă-n cap. Studenții sătui, și cu limba mușcată de risul înecat de forsa împrejurărilor se depărtează, și ajungând în curte, risul înecat erupe și pocnește în hohote.

Sê depărtează și oaspeții invitați tot rîzând, dar în pumni.

O voce în ton maiestetic poruncitor sê aude: *Cine rîde acolo?*

Cine?

Dór n'are cine rîde?!

Sic fata tuleră! *)

Post scriptum.

Fac următoarea declarațiune obligătoare:

Pentru masa studenților din Sibiu dau un exemplar gratuit al foii ce redigez, și conced, ca cocoana Cosma sê-l cetească studenților în decursul prânzului.

Pe acei studenți, cari de sine, și contra poruncei cocoanei Cosma cetesc Calicul, și din acest motiv se eliminează dela masa studenților susținute de acționarii Albinei întru preamărirea cocoanei Cosma, îi hrănesc eu la masa mea!

Calicul.

*) Sê traduce în românește cu lăsarea celor două cuvinte din urmă afară.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule strimb de spinare
Hai joacă și-n postul mare
C'a ta lege și ținută
Tot spre joc este făcută!

Joacă frumos, cum știi tu,
Ori de nu, du-mi-te, du
În armadea Rușilor
Contra Iapanezilor.

Și jucând tu iuește:
Unde-n lumea asta este
Bine ca la noi în țeară
Unde și iarna-i tot vară?

Noi p'aici nu știm de dări
Nu-i vorbă de asentări
Numai bine și belșug
Și totuși oamenii fug?

Fug de bine la nimica,
 Iau drumul spre America
 Colo unde lumea-i șoadă,
 Căni-s cu colaci în coadă.

Zi-le Mărcuț: „oameni buni,
 Stați pe loc, nu fiți nebuni,
 Nu vedeți că nu dați dare
 Nici copii la asentare?

Nu vedeți, săriv'ar ochii
 Că statul plătește popii,
 Tot statul și dascălii
 Numai se stați voi aci?

Nu vedeți popa unit
 Cât este de fericit
 De când are dela stat
 Plată cât un ablegat?

Ear popa cel neunit
 Nu-l vezi cât e de smerit
 De când congrua cea bună
 Î-i vine lună de lună?

Nu umblați dară nimica,
 Nu mergeți la America
 Că de trăește Tisza
 La toți pensiuini va da!

Ba aud că papistașii
 Chiar îmbie pe uniții
 Se împartă toate-n două,
 Atunci se vezi eră nouă!

Atunci popii nu-ți plăti,
 Dascalului nici așa;
 Statul nu va jucui
 Ba chiar pensiuini va da!

Atunci toți veți fi boeri
 Cu copii și cu mueri
 Veți dormi și veți mânca
 Veți tot bea și veți juca.

Nu mergeți dară de aici
 Stați pe loc și fiți voinici
 Jucați și strigați așa:
 Trăiască domnul Tisza!

Ba, cum domnul Hoitsy zice
 În Ungaria ferice
 Vița mare, boerească,
 Nu vrea să se înmulțască.

Atunci preste câțiva ani
 Tisza o umple cu români
 Care se știu înmulți
 Și-n pusta Ungarii.

Atunci din Peșta-ncepând
 Și pân la Brașov venind
 Nu-i mai auzi alt glas
 De cât ici colea de sas
 Ear mulțimea românește
 Va grăi la Budapește,
 În Kecskemet, Dobrițin,
 În Arad și Segedin
 În Vașarheli și la Cluj
 Și numai cei cu greuruși

În alte limbi vor vorbi,
Stați deci oameni buni aci!

Ce vreți? Atunci puteți face
Tot ce-ți vrea și ce vă place;
Puteți face din chir Nad
Fișpan colo la Arad.

Pe Csokan în Bistrița
Tot fișpan li-ți așeza,
Ear Șerban cel drăgălaș
Va fi vodă-n Făgăraș.

Toți și toate atunci vor fi
Cum voi le veți chibzui
Că voi veți fi domni în țeară
Domni în casă, domni afară,
Domni la măsură
Domni sub măsură
Domni în pat
Domni pe sub pat
Deci strigați vivat, vivat
Și stați pe unde sunteți
Nu umblați după bureți.

Apoi hop Marcule hop
Mergi în Bucovina-un strop
Că doamne și domnișoare
Cele mai mândre sub soare
Tu acolo ve-i afla,
Ele știu bine juca.

Ele eri alaltă eri
Făcut'au la cavaleri
Un steag mândru românesc
De care mult se mândresc.

Spune acelor coconițe,
Cocoane de bună viță
Că steagul e prea frumos
Și mult este prețios;
Dar ca steagul de frumos,
Apoi mult mai prețios,
Este graiul românesc
Care ele nu-l grăesc!
Deci de vor se le cinstească
Toată vița românească
Vadă de și-l însușască,
Nemțește nu mai vorbească
Ci vorbească-o românească
Ca a lui Eminescu,
Așa zi, Marcule, tu!

Le mai spune să cetească
De vor să se procopsească
Pe Coșbuc, Alexandri,
Eminescu, Rozetti
Slovacu, Gaul, Mureșan
Creangă și Cogălnicean
Și mai lase nemțeria
Rusia și polăciea
Se rămână la pustiea.

Arate-se ori și unde
Cât sfântul soare pătrunde
Că-s fete de moldovan
Din țeara lui domn Ștefan!

Ear în Peșta, Marcule,
De vei merge, puiule,
Nu juca, c'acolo-i jale,
Tisza varsă lacrimi rare,
După ferestrele sale.

Că niște prietini de ai lui,
 Poate or fi fost chiar sēcui,
 Destul că au vrut se-l vază
 Se-i ureze, gratuleze
 Zile bune se-i ofteze ;
 Ear Tisza întârziind,
 Neputênd veni curênd,
 La ei colo pe balcon
 Ca un cucernic cocon,
 Ei își pierdură răbdarea
 Și deschiseră fereastra
 Ca mai an la Raț în Turda.

De atunci Tisza e în jale,
 Varsă lacrămile vale
 Că nu-și vèzu prietinii
 Ce-au ostenit pân aci.

Mângăie tu pe Tisza,
 Zi-i: jupân Măria ta,
 Lasă-o în foc de jale,
 Nu mai vèrsa lacrămi vale

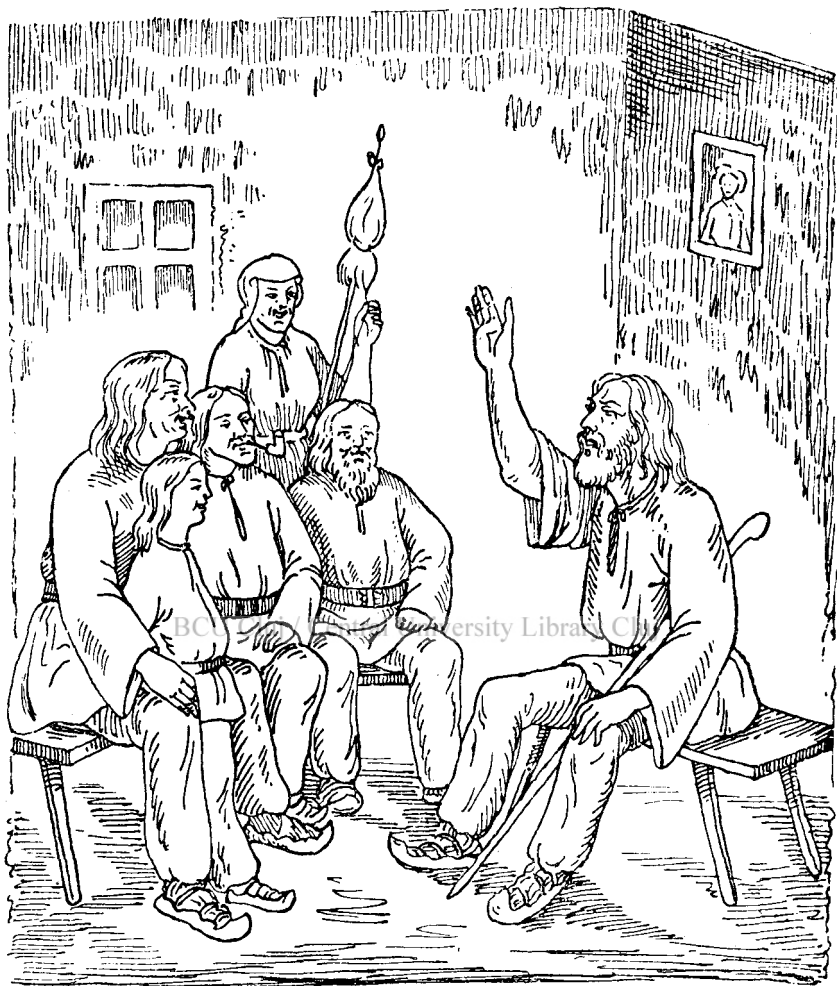
Că alți prietini ți-or veni
 Ferestrele a-ți cârpi
 Mai frumos ți le-or văpsi,
 Ba, de-i face cum ți-e gândul,
 Ei ți-or cârpi și căputul
 Că doar scripturile epun :
 „Așa-i Turcu, prietin bun !“

Apoi Marcule buiac,
 Mergi și joacă la Nădlac
 Cu Russul pe după cap
 Doar te-or pune deputat,
 Că Russu Sirianul
 Are-n busunar planul
 După care purcersind
 Devii deputat de rënd,
 Poți combate pe Tisza
 Ori cu dênsul poți pacta,
 Deci joacă tu cu Russu
 Să bubue pămêntu
 Doară ajungi deputat
 Colegă cu domnul Vlad.

Versuri cu musca pe căciulă.

Nu te supëra cocoană
 Că pe tini nu dau o zală ;
 Când cei de tini sprijiniți,
 Spun c'atâta nu meriți !

Stan Pătitul.

La noi Românii din Austro-Ungaria unitate națională fără unitate confesională, până-i codubatura cu coadă, și coada cu porc, nu va fi. Nu-i în Germania, nu-i în Austria, nu-i în Ungaria, nu-i nicăierea-n lume unde popoarele-și poartă credința cătră Dumnezeu în desagi.

Unui popă neunit cu unul unit, et vice-versa, nu-i iertat să se roage laolaltă lui Dumnezeu nici chiar pentru unitatea noastră națională ori culturală. Popa cel unit

cu cel neunit din Sasauș, din motive canonice, nici nu se îmbeată laolaltă în una și aceeași cârciumă; în cârciume deosebite însă amândoi se îmbeată tun.

Așa se explică cazul, că-n 1886, la deschiderea școalei superioare de fete a Astrei în Sibiiu, s'au făcut două sfestănii, una neunită și alta unită. Greșală s'a făcut numai, că c'o cale Astra nu s'a botezat: *Asociațiunea pentru literatura gr. cat. și cultura gr. or.*

Estan, la punerea petrei fundamentale a museului național în Sibiiu, Dumnezeu s'a trecut cu vederea orbiei confesionale, și nu s'a făcut sfestanie, nici unită nici neunită. Asta sigur pentru motivul, că-n toată minera-logia nu s'a aflat o peatră atât de tare, care pusă în fundamentul museului național să supoarte greutatea duor sfestănii, a unei neunite și a altei unite, fără să se despice în două.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ivitusau în comitetul administrativ al Astrei și alte păreri. Unii ziceau, că la museul național să se pună două petrii fundamentale, una unită, alta neunită, și fiecare popă să-și sfințească peatra, ear asta în semnul unității noastre naționale. Alții pretindeau, ca și cărămizile întregii zidiri, tot din motive de conservare a unității naționale, să fie jumătate gr. or. și jumătate gr. cat.

În fine totuși, cu unanimitate națională s'a hotărât, că decât doi preoți, unul unit, altul neunit, să se roage laolaltă lui Dumnezeu pentru o peatră pusă în fundamentul museului național, unde lumina soarelui așa și așa nu pătrunde, e mai potrivit să nu se facă nici o slujbă, și Dumnezeu să nu se ducă în confusiune.

Eu, basat pe exemple vii, consimt cu această hotărire a maturului corp administrativ din strada morei stricate. Se știe adecă, că la deschiderea filialei „Concordia“ din Făgăraș făcând vicariul gr. cat. Macaveiu, cu protopopul

gr. or. Dan,*) în prezența delegaților Concordii din Sibiu ad hoc, Cosma și Lucuța, o sfeștanie colectivă, — aceea filială la doi ani — a bancrotat.

Alt exemplu din experiența mea e sfeștania unei fântâni prin popa unit și cel neunit din Sasauș, în care o mătă căzând s'a înecat, și a spurcat fântâna.

Acest exemplu vi l'am mai povestet eu în Calicul din 1886 Nr. 10. — Vi-l mai povestesc odată, ca se vă convingeți, că azi e tot așa de nou, ca și acum 18 ani:

În comuna Sasauș erau doi țăreni, unul unit și altul neunit, cari aveau în mezuina curților lor o fântână comună. Mulți ani au beut țăranii din fântâna asta în deplină armonie apă, fără să cerceteze, dacă apa-'i gr. or. ori gr. cat. Într'o zi se întemplă de mătă țeranului gr. or. cade-n fântână, se înecă, și spurcă fântâna. Țeranii își chiamă fie-care popa, ca să se facă sfeștanie la fântână, și să sfințească apa.

Mai întâiu vine popa cel unit, dar' aflând, că-n fântână s'a înecat mătă țeranului gr. or., n'a voit să se apuce de sfeștanie, zicând, că el nu face slujba la mătă neunită. Țeranul unit, din contră, a zis că, dacă numai popa cel neunit face sfeștania, el nu mai bea apă din fântână. Atunci popa cel unit a sfătuit pe țeranul său, ca să-și arunce și el mătă în fântână. Țeranul își prinde mătă, o aruncă-n fântână, și popa se apucă de sfeștanie.

Într'aceea sosește și popa cel neunit cu uneltele sale de sfeștanie și, aflând întemplarea, strigă cătră popa cel unit: Stăi soațe, că mie mi se cuvine să fac sfeștania mai întâiu, pentru-că mătă, care a căzut dintâiu în fântână, a fost neunită. —

*) Acum, dacă vicarul Macaveiu ar mai voi să se facă vr'o sfeștanie colectivă cu protopopul Dan, numai în temnița din Brașov o-ar mai putea face!

Nu se poate soaște, — răspunde popa cel unit — eu am băgat deja pe moară, și nu-'mi pot rupe sfeștania pe la mijloc!

Popa neunit, convins, tace; popa unit își continuă sfeștania.

Când în Sasauș se fac la fântâni spurcate — cum zic țărenii — sfeștăanii, e obicei, de popa scoate trei găleți de apă din fântână și le aruncă. Așa a făcut și popa cel unit. Când a tras însă a doua găleată cu apă, a scos din întâmplare, ș'o mâța din fântână. — Asta-i mâța mea, zice țăranul neunit. Atunci popa neunit, privind acest fapt d'un amestec nelegiuit în drepturile sale parohiale, sare la popa cel unit cu mânilor cap, și începe a smulge. Popa unit lasă de găleata fântânei și-'și încheaștă ghiarale în barba popii neunit, și plivește și el ce poate. Crâșnicii dau din cădelniți, ca să-și scape fiecare popa — pălmi, pumni, paf, puf, ghiolduri, sudalme, vaete și tulvaete umplu aerul. În momentul, când gălăgia era mai mare, sosesc doi gendarmi, arestează pe amândoi popii, îi duc cu sine, ca să-și împace dreptatea țării, și țăranii rămân fără sfeștanie cu fântâna spurcată.

Ce era acuma se facă țăranii? Ce alta? — au venit la mintea Românului cea din urmă, au scos în deplină armonie toată apa din fântână, cu mâța cea unită cu tot, și-au curățit fântâna frumos, și-au făcut cruce, și, după ce a venit apă în fântână, au început a bea, și trăiesc încă azi, dacă n'au murit cumva de atunci.

Și asta vreau să vă spun, țăranii aceia atât de înțelepți neci unul n'a fost ales în comitetul asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura minții Românului celei din urmă!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că mățe albastre nu-s!

Bătrânimea — pardon — tinerimea din Sibiiu a aranjat estan în 11 Faur n. în restaurantul „Unicum“ un bal unic „balul albastru“. Mițuluc!

Un pătrar de secol ceriul întins d'asupra societății române din Sibiiu a fost acoperit cu nori, din cari mereu a plouat discordie. În urma acestei ploii societatea română din Sibiiu cu desevârșire s'a descompus în zdrențe centrifugale. Câț!

Balul „albastru“ din estan e curcubeul de mult așteptat, care promite limpezirea ceriului de nori, și luminarea societății române din Sibiiu prin soarele deșteptării

din întunerecul grandomanii împrortate de conducătoarea unui ciopor de găște din Bihor. Cât!

Bătrânimea din Sibiiu prin aranjarea balului „albastru“ și-a câștigat pe terenul social asemenea merite, ca și Copernicus pe terenul astronomic. Copernicus a nimicit teoria ptolomeică, după care pământul se considera de centrul sistemului planetar în univers, și a revindecat soarelui drepturile avitice. Bătrânimea aranjetoare, prin balul „albastru“ a nimicit sistemul planetar al societății din Sibiiu, care îmbetat de interese josnice, mult timp s'a învêrtit în jurul cocoanei Cosma. Cât!

Începe și-n Sibiiu să se facă lumină. Societatea română din această localitate nu mai suferă tirănia cis-melor roșii. Cât!

Faptul, că venitul balului „albastru“ s'a destinat pentru reuniunea femeilor române din Sibiiu,*) notează ce e drept o slăbiciune a bătrânimei gânzace, dar se poate considera și d'o politică ascunsă, d'a scăpa de dracul ameteșdului cu tămăe. Mișuluc!

Balul „albastru“ în decursul unui pătrar de secol a fost unicul bal românesc în Sibiiu. Toate celelalte, în decursul unui pătrar de secol, au fost comedii naționale, în cari reuniunea femeilor române din Sibiiu pe bani grei adunați d'a cerșitul, și storși din fondul de dispozițiuni al Albinei, a arătat străinilor ce ea nu e. Cât!

Tot câștigul moral al balurilor reuniunii femeilor române din Sibiiu, cu care coloanele Telegrafului Român, și anuarele reuniunii numite, un pătrar de secol s'au mânjit, n'a fost altceva decât năsip aruncat de lingăi în ochii opiniunii publice, întru preamărirea cocoanei Cosma. Cât!

*) De ce nu pentru acționarii „Concordii“?

Unic în felul seu a fost balul din estan dela Unicum, aranjat de bătrânimea din Sibiiu, care, până era tinăreă, n'a fost în stare se arangeze baluri. Damele jucătoare toate s'au prezentat la bal în *unifermă* albastră. Asta din motivul, că parlamentul Ungarii, în starea de ex-lex, nu concede cătane nici pentru balurile române din Sibiiu. Apoi „albastrul“ coloarea credinței fiind, fetele din Sibiiu prin uniforma albastră au voit — deși cam târziu — se arete, că țin încă la credința strămoșască în taina lui Isaiatântuește, și dacă nu s'au putut mărita după cătane, sunt gata a se mărita și după civili. Căt!

Uniforma damelor jucătoare, croită cu șic din materie albastră, c'o pălărie mare cât a Sașilor din Marpod înainte de 1848, și corset la gât, a costat numai 16 coroane. Un preț minim acesta, și într'atâta foarte avantajios, încât ori-care damă, și după bal, îmbrăcată în atare costum, ar face economilor noștrii de câmp mari serviții în timpul, când vrăbiile încep a mânca la holde. Căt!

Pentru care motiv damelor jucătoare s'a prescis prezentarea la bal cu ubrăzar, eu una nu-nțeleg. Eu știu atâta, că tot ce-i femeie, și fără obrăzar își știe metamorfosa obrazul. Căt!

Cocoana Sfecla m'a luminat în punctul acesta comunicându-mi, că fetelor noastre, dedate a vedea la balurile reuniunei femeilor române din Sibiiu numai ofșteri, d'aceea li-s'a prescis purtarea de obrăzare, ca să nu se sperie când vor observa, că la balul albastru joacă numai cu civili. Căt!

Care va se zică — cum Slavici zicea, când își închidea ochii, ca să nu vadă, că nimic nu zice — obrăzarele damelor dela balul albastru n'au fost altceva decât acel petec de pele dela frâne, care acopere ochii cailor spërioși. Căt!

Eu dac'aș fi avut vot hotărîtor în comitetul bătră-nimei aranjetoare de baluri albastre, aș fi propus, că și unele gardedame să se prezenteze cu larvă la bal, pentru-că cea mai hîdă bucuroș aude să-i zici că-i frumoasă, și sum sigură, că fie-care s'ar fi prezentat la balul albastru cu cel mai frumos obrăzar. Căt!

Unor dame, eu nu le iertam nici întrarea în loge fără botniță. Căt!

Onorațiori nu s'au învitat la bal. Magistratul din localitate nici batăr prin senatorul Ilcuș din Reșinari, adecă prin referentul higienic în chestiuni de curățirea stradelor, n'a fost reprezentat. Căt!

Din clerul superior nici batăr pe arhiereul Mihu nu l'am văzut la bal. Am văzut singur niște călugări orfani de mănăstire, dar și aceștia s'au prezentat fără mătării la balul albastru, sau al credinței. Aceștia sigur din acel motiv și-au lăsat mătăriile acasă, pentru-ca neconturbați să poată face exegesa dogmatică a obrazului dănsătoarelor acoperit cu larve negre. Căt!

Dintre celibi, nici Celibidache dela Oradea-mare n'a participat la bal, fiind-că pe acesta tocma atunci îl învitase Măglaș la balul de curte al juraților din Timișoara. Căt!

Balul albastru, — cum am mai zis — d'un pătrar de secul, a fost în Sibiiu unicul bal românesc, deși ordinea de tanț nu-l îndreptățește la purtarea unui atare nume. Căt!

Nu-i vorbă, la balul albastru s'a jucat și românește, dar nu cum Românii ar trebui se-și joace jocurile proprii naționale, ci în forma cum Ovreei joacă ciardașul. Căt!

Au participat la balul albastru tineri, cât și nu chiar bătrâni, veniți din depărtări. Pe aceștia sigur i-a gădilit baccilul lui Isaiatănțuește. Aceștia știind că, până-când reuniunea femeilor române din Sibiiu a aranjat baluri, fetele, cari au cercetat atari baluri, nici una nu s'au

măritat, au crezut ocasiunea binevenită, și cu ghiutura s'au prezentat la bal. Asta — bine-nțeles, — pentrucă-n Ungaria numai căsătoria civilă e recunoscută de lege, nu și cea militară. Câț!

Acestor tineri — și nu prea — din loc și din depărtări, cari la balul albastru în starea de ex-lex n'au avut să sufere concurența militară, eu, care știu câte fete frumoase avem în Sibiiu, le zic: Noroc la tîrg, dar feritîve d'a primi zestrea în acțiuni d'ale Concordii! Câț!

Veselia la balul albastru, aranjat de bătrînimia din Sibiiu, nime n'o poate așa descrie, ca cetitoriul să-și facă adevărată închipuire despre mărimea ei. Frumosul cadril, compus de Dr. Brădicean „ad hoc“ din melodii alese naționale, s'a jucat cu atîta însuflețire, cum numai pe melodia fluerată de olariul din poveste, când și-a restornat carul cu oalele, s'ar mai fi putut juca. Câț!

În paușa balului albastru, când întreg publicul s'a așezat la mese, ca să-și tragă socoteala cu stomachul, ori-cine a putut observa roadele sîmînței aruncate de cocoana Cosma în agrul societăți române din Sibiiu: Tot publicul, doi câte doi, a șezut la câte trei mese. Câț!*)

Câștigul material al balului albastru destinat reuniunii femeilor române din Sibiiu a fost peste așteptare: *Stă să întreacă câștigul vestitului negustor „Stroia cu ouele“*, care d'o groșiță cumpără două, și vindea nouă. Câț!

*) Cocoana Cosma a ajuns la sfîrșit! Cu ce rezultat? — s'a vîzut din societatea, în care se afla!

Popa Condac cu popa Prohod.

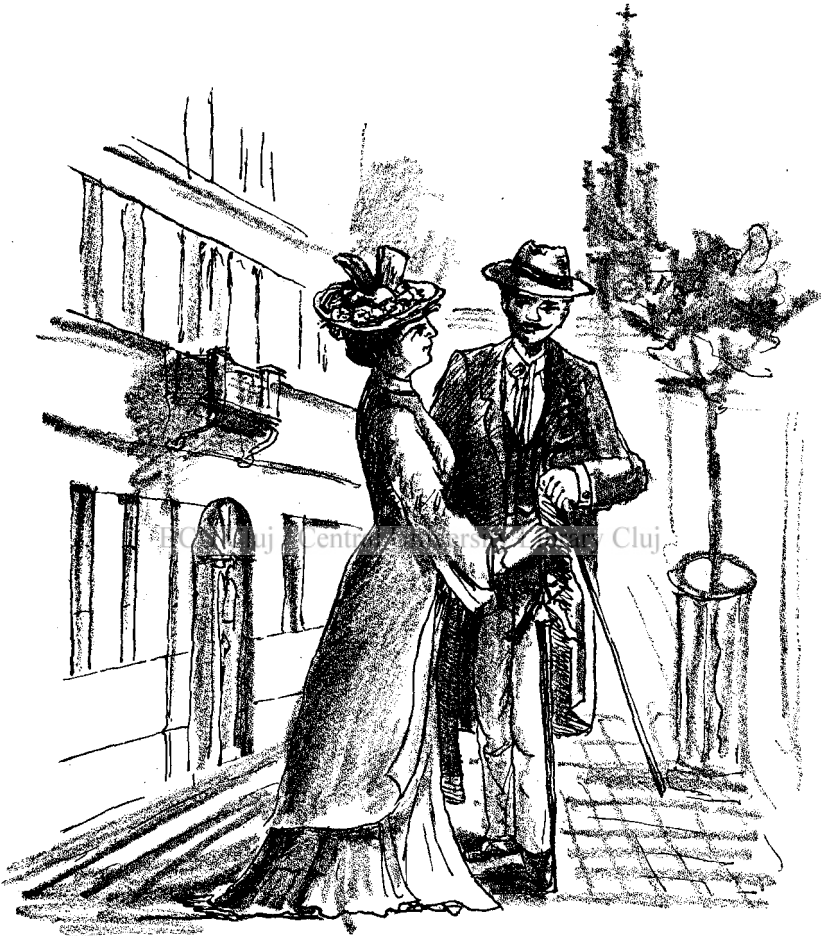
Condac: Auzita-i că gendarmii au prins pe proto-
popul Făgărașului „Dan“, și l-au băgat în temniță?

Prohod: Ala-i dedat cu gendarmii. — Metropolitul
Miron tot cu gendarmii l-a băgat în biserica Făgărașului!

Condac: Dar oari pentru ce lor fi băgat gendarmii
acum în temniță?

Prohod: Sigur pentru citațiuni false din sfânta scrip-
tură!

Iubire necrezută.

— Nu-mi poți crede domnișoară cât de mult te iubesc eu!

— Ai toată dreptatea — eu nici nu te cred!